

Με τα... μάτια της Κασσάνδρας

Προδημοσίευση από το νέο εφηβικό μυθιστόρημα της Λίτσας Ψαραύτη για τη μάντισσα της Τροίας, την κόρη του βασιλιά Πριάμου.
 Της Δέσποινας Σαββοπούλου

**Κασσάνδρα,
 η μάντισσα της Τροίας**
 ΛΙΤΣΑ ΨΑΡΑΥΤΗ
 ΠΑΤΑΚΗ 2009
 ΣΕΛ. 168, ΤΙΜΗ €9,00

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ και μυθολογικού περιεχομένου βιβλία είναι η αδυναμία της, αλλά και ένας τομέας που έχει διακριθεί. Η βραβευμένη και καταξιωμένη στο χώρο του παιδικού βιβλίου συγγραφέας **Λίτσα Ψαραύτη** ριχνει φως με το καινούργιο της εφηβικό μυθιστόρημα στην Κασσάνδρα, την κόρη του βασιλιά Πριάμου, που είχε την ικανότητα να προβλέπει τα μελλούμενα, αλλά και την κατάρα κανείς να μην την πιστεύει. Από το βιβλίο που έχει τίτλο «Κασσάνδρα, η μάντισσα της Τροίας», που πρόκειται να κυκλοφορήσει εντός του μήνα από τις εκδόσεις «Πατάκη», ο ΕΤ.Κ σας παρουσιάζει σήμερα ένα απόσπασμα. Η συγγραφέας, η οποία επισκέφθηκε την Τροία για να μπορέσει να αποκτήσει ακόμα καλύτερη επαφή με την ηρωίδα της και το χώρο όπου έζησε, διηγείται με συναρπαστική γραφή την ιστορία της Κασσάνδρας, μπερδεύοντας γλυκά την ιστορία με το μύθο.

Απόσπασμα

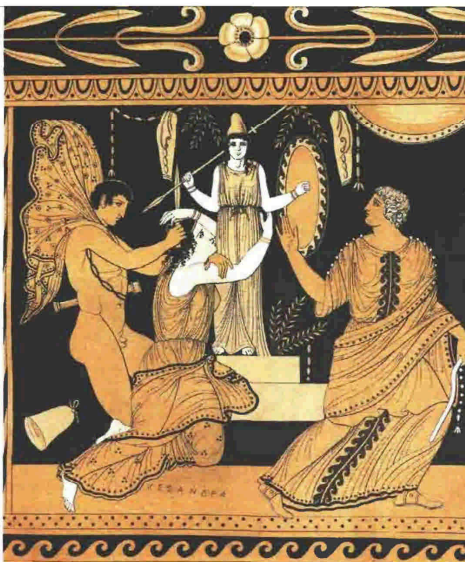
«Είχε περάσει η εποχή του θερισμού, όταν ο Πάρης γύρισε στην Τροία. Μόλις φάνηκε το πλοίο, ο ίδιος ο Πρίαμος κι όλη η βασιλική οικογένεια κατέβηκαν με τις άμαξες να τον υποδεχτούν.

Εγώ και μερικές ιέρειες του Απόλλωνα και της Παλλάδας Αθηνάς περιμέναμε την πομπή στις Σκαιές Πύλες. Με την πρώτη ματιά κατάλαβα ότι η γυναίκα που καθόταν δίπλα στον Πάρη ήταν η Ελένη. Η Σπαρτιάτισσα βασίλισσα δεν είχε το ταίρι της σε ομορφιά. Ακολουθούσαν τρεις άμαξες κουβαλώντας πολύτιμο φορτίο. Δε φτάνει που ο αδερφός μου είχε κλέψει την Ελένη, γέμισε και το καράβι με τους αμύθητους θησαυρούς του παλατιού.

Ο πατέρας μου καλοδέχτηκε την Ελένη και κι ήταν κόρη του. Ο θαυμασμός του ήταν φανερός. Ακόμα και ο Εκτορας δεν ξεκολλούσε τα μάτια του από πάνω της.

Όλοι οι κάτοικοι της Τροίας είχαν βγει στους δρόμους για να δουν τη γυναίκα που έφερε ο Πάρης και να θαυμάσουν την ομορφιά της. Ο αδερφός μου δεν έφευγε στιγμή από κοντά της (...)

Η γιορτή της υποδοχής κράτησε

» e-tipos.com

Αρχειο σελίδων
 βιβλίου του ΕΤ.Κ.
[www.e-tipos.com/
 newsfiles](http://www.e-tipos.com/newsfiles)

ως το ξημέρωμα. Εγώ όμως έφυγα νωρίς από το παλάτι, με την πρόφαση ότι έπρεπε να φροντίσω τα ιερά φιδιά του θεού.

Όλη τη νύχτα στριφογύριζα ανήσυχη στο κρεβάτι μου, ένα βάρος πλάκωνε την καρδιά μου. Κατά τα χαράματα, αστραπές άρχισαν να σκίζουν τον ουρανό και η λάμψη τους έμπαινε από το ανοιχτό παράθυρο και με τύφλωνε. Οι κεραυνοί τράνταζαν το ναό συθέμελα, φαίνεται ότι ο Δίας ήταν θυμωμένος και ξεσπούσε το θυμό του πάνω στην Τροία. Υστερα άρχισε η βροχή. Σηκώθηκα και πήλαισα στο παράθυρο. Κοίταξα κατά τη μεριά της θάλασσας και στο φως μιας αστραπής είδα φάλαγγες πολεμιστών να κρατούν χάλκινες ασπίδες: οι περικεφαλαίες που φορούσαν ελαμπαν. Στην επόμενη όμως αστραπή δεν υπήρχε τίποτα στην παραλία.

Το πρωί η τροφός μου έφερε γάλα και ψωμί.

«Δίωσασσα, μήπως έγιναν ζημιές στο ναό από τη νυχτερινή νεροποντή;»

«Κυρά μου, όλα έξω είναι στεγνά, δεν έπεσε ούτε σταγόνα βροχής!».

«Δεν άκουσες τους κεραυνούς; Ο θόρυβος ξυπνούσε ακόμα και τους πεθαμένους!».

«Κασσάνδρα, όνειρο θα είδες. Στην ηλικία μου ο ύπνος είναι λίγος κι ελαφρύς, με ξυπνάει ακόμα και το σκούζιμο της κουκουβάγιας».

Ήταν, λοιπόν, ένα μήνυμα που μου έστειλε ο Απόλλωνας με τη μορφή ονείρου. Τις φάλαγγες των εχθρών που γρήγορα θα έζωναν την Τροία...»

dsavopoulou@e-tipos.com